

Sygn. akt IV P 378/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia w. Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Izabela Wawrzynów

Ławnicy: D. S., K. K.

Protokolant: Agnieszka Kohyt

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 stycznia 2013r. w. W.

sprawy z powództwa D. F.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w K.

o zapłatę odszkodowania

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w K. na rzecz powoda D. F. kwotę (...) zł (siedem tysięcy trzysta dziewiętnaście złotych trzydzieści cztery grosze) tytułem odszkodowania za rozwiązanie stosunku pracy z ustawowymi odsetkami od dnia 7 maja 2012r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa SR dla Wrocławia-Śródmieścia) kwotę (...) zł (trzysta sześćdziesiąt sześć złotych) tytułem opłaty stosunkowej od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy;

IV. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty (...) zł.

UZASADNIENIE

Powód D. F. po ostatecznym sprecyzowaniu pozwu na rozprawie w dniu 24 stycznia 2013 r. /k.153/ domagał się od strony pozwanej (...) S.A. w K. odszkodowania z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę wg obowiązujących przepisów oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, iż był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 01 lutego 2012 r. na stanowisku zastępcy kierownika marketu, a swoją pracę świadczył w sklepie w miejscowości Ż..

W wyniku listopadowych i grudniowych wyborów samorządowych w 2010 r. powód, jak wskazał, został wybrany na radnego G. W.. Powód podkreślił, iż „ status radnego (...) posiada do dzisiaj, i był on znany pozwanej stronie, która zwalniała powoda z pracy w celu uczestniczenia w sesjach Rady G. ”.

Dodał, iż strona pozwana rozwiązując z nim umowę o pracę za wypowiedzeniem nie uzyskała wymaganej prawem uprzedniej zgody Rady G. W., a mało tego o zgodę taką nigdy nie wystąpił, „ licząc, że powód nie odwoła się do Sądu ”.

Powód podniósł, iż zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym rozwiązanie z radnym stosunku pracy wymaga uprzedniej zgody rady gminy, której jest członkiem. Zarzucił przy tym, iż pozwany pracodawca ewidentnie

naruszył ten obowiązek wskazując, iż Rada G. W. nie miała nawet możliwości udzielenie lub odmowy wyrażenia zgody na zwolnienie powoda, za nim pozwany pracodawca podjął taką decyzję.

Zdaniem powoda brak stosownej uchwały Rady G. W. powoduje, że rozwiązanie stosunku pracy narusza przepisy prawa pracy, co przemawia za zasadnością żądania przywrócenia powoda do pracy.

Z drugiej strony, jak podniósł powód, „szczególna ochrona trwałości stosunku pracy przemawia za tym, że powodowi należy się wynagrodzenie za cały czas pozostawania bez pracy”.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. w K. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana zarzuciła, iż powód nigdy nie informował jej o fakcie sprawowania mandatu radnego gminy. Zaznaczyła przy tym, iż „powód (jak wynika z załącznika od pozwu) otrzymał zaświadczenie o wyborze, ale nie przekazał go pracodawcy oraz nie korzystał ze zwolnień od pracy przysługujących radnemu”.

Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego strona pozwana wskazała, iż naruszenie przez pracodawcę przepisów o rozwiązaniu stosunku pracy z radnymi jako osobami podlegającymi szczególnej ochronie trwałości stosunku pracy, nie oznacza jednak, iż pracownik zawsze, bez względu na okoliczności, może skutecznie dochodzić roszczeń przewidzianych w art. 45 § 1 k.p. Podlega to bowiem ocenie z punktu widzenia ewentualnego nadużycia prawa (naruszenia klauzul wskazanych w art. 8 k.p.).

Dodała, iż żaden przepis prawa nie nakłada na pracodawcę obowiązku uzyskiwania od pracowników informacji, czy mają zamiar kandydować w wyborach (samorządowych) lub czy pełnią poza zakładem pracy funkcje mające wpływ na szczególną ochronę trwałości ich stosunku pracy. Żaden przepis nie nakłada też wyraźnie na pracownika (czy radę gminy) obowiązku poinformowania o tym pracodawcy, jednakże, jak zaznaczyła strona pozwana, udzielenie pracodawcy takiej informacji leży w interesie pracownika.

Zdaniem strony pozwanej zachowanie powoda polegające na niedoinformowaniu pracodawcy o sprawowaniu mandatu radnego było „nielojalne wobec niego” jako że „zmierzało do ukrycia okoliczności, która mogła być przez pracodawcę negatywnie oceniona z punktu widzenia sposobu wykonywania obowiązków pracowniczych”.

Strona pozwana zarzuciła nadto, iż żądanie powoda jest również sprzeczne ze społeczno – gospodarczym przeznaczeniem jego prawa, gdyż wynika z naruszenia szczególnej ochrony trwałości stosunku pracy, w sytuacji gdy nie jest realizowana funkcja (cel) tej ochrony. Wskazała przy tym, iż wypowiedzenie umowy o pracę powodowi nie miało nic wspólnego z wykonywaniem przez niego mandatu radnego. Gdyby więc, jak podniosła strona pozwana, pracodawca zwrócił się do rady gminy zgodę na rozwiązanie z powodem umowy o pracę, to rada powinna jej udzielić, bowiem jej kompetencja nie oznacza uprawnienia do odmowy zgody w każdej sytuacji.

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód zatrudniony był u strony pozwanej od dnia 02 listopada 2011 r., początkowo na podstawie umowy o pracę na okres próbny, a następnie, od dnia 01 lutego 2012 r., na podstawie umowy o pracę na czas określony zawartej na czas od dnia 01 lutego 2012 r. do dnia 31 stycznia 2013 r. w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku zastępcy kierownika marketu w miejscowości Ż.

Strony w zawartej w dniu 01 lutego 2012 r. umowy o pracę na czas określony zastrzegły sobie w, ust. 1 pkt 5 ppkt a, teźże umowy, możliwość wcześniejszego jej rozwiązania za dwutygodniowym okresem wypowiedzenia.

Dowód: w aktach osobowych powoda, w tym:

umowa o pracę na okres próbny z dnia 02 listopada 2011 r.,

umowa o pracę na czas określony z dnia 01 lutego 2012 r.,

świadcstwo pracy powoda z dnia 07 kwietnia 2012 r.

W wyborach samorządowych, które odbyły się w dniu 21 listopada 2010 r. powód został wybrany radnym G. W..

Dowód: zaświadczenie Miejskiej Komisji Wyborczej w W. z dnia 02 grudnia 2010 r. /k.13/.

W sklepie strony pozwanej, w którym pracę świadczył powód

obowiązywał równoważny system czasu pracy, a praca zorganizowana była zmianowo, tj.:

- I zmiana – w godzinach 6.15-14.15,

- II zmiana – w godzinach 14.15-22.15.

Dowód: informacja o warunkach pracy powoda – w aktach osobowych powoda,

zeznania świadka Ż. C. /k.90/.

Powód w chwili podjęcia zatrudnienia u strony pozwanej tj. w dniu 02 listopada 2011 r. nie poinformował pozwanego pracodawcy o swoim statucie radnego Rady M.i G. W.. O pełnionej przez powoda funkcji radnego nie poinformowała strony pozwanej również Rada M.i G. W..

O pełnionej przez siebie funkcji radnego powód poinformował stronę pozwaną w listopadzie 2011 r.

Powód każdorazowo informował swoją przełożoną M. N. o konieczności uczestnictwa w sesjach Rady albo w posiedzeniach jej komisji.

Celem umożliwienia powodowi udziału w pracach Rady M.i G. W. przełożona powoda M. N. każdorazowo udzielała powodowi zwolnienia albo dnia wolnego dostosowując grafik do sesji Rady lub posiedzeń komisji, w których powód brał udział.

U strony pozwanej nie było możliwości aby pracownicy przychodzili do pracy później albo zwalniali się z pracy wcześniej niż to wynikało z ich grafiku i obowiązującej w sklepie w Ż. zmianowej organizacji czasu pracy, bez wiedzy i zgody kierownika sklepu (...).

Powód jako zastępca kierownika nie mógł być zastępowany przez

każdego pracownika strony pozwanej, a jedynie przez osobę na podobnym stanowisku lub osobę funkcyjną dlatego jeżeli udział powoda w pracach Rady wymagał udzielenia mu zastępstwa powód zastępowany był przez zastępcę kierownika marketu G. M. albo M. H., która prowadziła zmianę w sklepie podczas nieobecności kierownika.

Dowód: zeznania świadka G. M. /k.120 -121/,

zeznania świadka C. M. /k.121/.

zeznania świadka M. H. /k.148-149/,

przesłuchanie powoda /k.152/.

W okresie zatrudnienia u strony pozwanej powód, jako radny, uczestniczył w 6-ciu sesjach Rady M.i G.W., tj.:

- XVII sesji (...) W. w dniu 17 listopada 2011 r.

- XVIII sesji (...) W. w dniu 21 listopada 2011 r.,
- XIX sesji (...) W. w dniu 09 grudnia 2011 r.,
- XXI sesji (...) W. w dniu 31 stycznia 2012 r.,
- XXII sesji (...) W. w dniu 22 lutego 2012 r.,
- XXIII sesji (...) W. w dniu 29 lutego 2012 r.

Powód, w spornym okresie, jako radny Rady M.i G. W. oraz członek Komisji (...) oraz członek Komisji (...), (...), (...), (...) i Pomocy (...) uczestniczył również:

1. w posiedzeniach Komisji (...)

w dniach:

- 08 grudnia 2012 r. od godz. 13.30,
- 30 stycznia 2012 r.,
- 31 stycznia 2012 r.,
- 17 lutego 2012 r.,

2. w posiedzeniach Komisji (...), (...), (...), (...) i Pomocy

(...) w dniach:

- 15 listopada 2011 r. od godz. 13.40 do godz. 13.54,
- 08 grudnia 2011 r. od godz. 13.43,
- 27 grudnia 2011 r. od godz. 14.00 do godz. 14.50,
- 30 stycznia 2012 r.,
- 31 stycznia 2012 r.,
- 20 lutego 2012 r.

Dowód: zaświadczenie Rady M.i G. W. z dnia 12 czerwca 2012 r. /k.52/,

oświadczenie przewodniczącego Rady M.i G. W. z dnia 30 marca 2012 r. /k.62/,

pismo Rady M.i G. W. do powoda z dnia 22 lutego 2012 r. – zaproszenie na sesję rady /k.48/,

protokół nr (...) z XXII sesji Rady M.i G., która odbyła się w dniu 22 lutego 2012 r. /k.49/,

pismo Rady M.i G. W. do powoda z dnia 20 października 2011 r. – zaproszenie na sesję rady /k.50/,

pismo Rady M.i G. W. do powoda z dnia 22 grudnia 2011 r. – powiadomienie o posiedzeniu Komisji (...), (...), (...) i Pomocy (...) /k.51/,

pismo Rady M.i G. W. do powoda z dnia 14 lutego 2012 r. – powiadomienie o posiedzeniu Komisji (...), (...), (...) i Pomocy (...) /k.55/,

pismo Rady M.i G. W.do powoda z dnia 23 stycznia 2012 r. - zaproszenie na sesję rady /k.56/,

pismo Rady M.i G. W.z dnia 23 stycznia 2012 r. - powiadomienie o posiedzeniu Komisji (...), (...), (...)i Pomocy (...)/k.57/,

pismo Rady M.i G. W.do powoda z dnia 08 listopada 2011 r. - zaproszenie na sesję rady /k.59/,

pismo Rady M.i G. W.do powoda z dnia 10 listopada 2011 r. - powiadomienie o posiedzeniu Komisji (...)/k.60/,

pismo Rady M.i G. W.do powoda z dnia 10 listopada 2011 r. - powiadomienie o posiedzeniu Komisji (...), (...), (...), (...)i Pomocy (...)/k.61/.

Czas pracy powoda dostosowany był do terminów sesji i posiedzeń komisji Rady M.i G. W..

Za wiedzą i zgodą strony pozwanej:

- dzień 15 listopada 2011 r. był dla powoda dniem wolnym od pracy,
- dzień 17 listopada 2011 r. był dla powoda dniem wolnym od pracy,
- w dniu 21 listopada 2011 r. powód zakończył pracę o godz. 12.15 podczas, gdy zgodnie z grafikiem powinien zakończyć o godz. 14:15,
- w dniu 08 grudnia 2011 r. zakończył pracę o godz. 12.30 podczas, gdy zgodnie z grafikiem powinien zakończyć o godz. 14:15,
- dzień 09 grudnia 2011 r. był dla powoda dniem wolnym od pracy,
- dzień 27 grudnia 2011 r. był dla powoda dniem wolnym od pracy,
- w dniu 30 stycznia 2012 r. przyszedł do pracy o godz. 16:00 podczas, gdy powinien zacząć pracę o godz. 14:15,
- dzień 31 stycznia 2012 r. był dla powoda dniem wolnym od pracy,
- w dniu 17 lutego 2012 r. przyszedł do pracy o godz. 17:00 podczas, gdy powinien zacząć od godz. 14:15,
- dzień 20 lutego 2012 r. był dla powoda dniem wolnym od pracy,
- w dniu 22 lutego 2012 r. przyszedł do pracy o godz. 15:15 podczas, gdy powinien być od godz. 14:15,
- dzień 29 lutego 2012 r. był dla powoda dniem wolnym od pracy.

Dowód: karty ewidencji czasu pracy powoda za okres od listopada 2011 r. do marca 2012 r. /w kopercie k.98/,

listy obecności powoda za okres od listopada 2011 r. do marca /w kopercie k.98/,

przesłuchanie powoda /k.153/.

Oświadczeniem z dnia 23 marca 2012 r. strona pozwana rozwiązała łączący ją z powodem stosunek pracy z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 07 kwietnia 2012 r. nie wskazując w przedmiotowym oświadczeniu przyczyny rozwiązania umowy o pracę.

Strona pozwana przed wręczeniem powodowi ww. oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem nie złożyła do Rady M.i G. W. wniosku o wyrażenie zgody na rozwiązanie łączącego ją z powodem stosunku pracy.

Dowód: oświadczenie strony pozwanej z dnia 23 marca 2012 r. o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę za wypowiedzeniem - w aktach osobowych powoda,

pismo Rady M.i G. W. z dnia 13 września 2012 r. /k.99/.

Średnie, jednomiesięczne wynagrodzenie powódki liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 2 439,78 zł brutto.

Dowód: zaświadczenie strony pozwanej z dnia 08 maja 2012 r. /k.24/.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Materialnoprawną podstawą roszczenia powoda jest przepis art. 50 § 3 k.p. w zw. z art. 25 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 08 marca 1990 r. (tekst jednolity: Dz.U. 2001 nr 142 poz., (...)).

Zgodnie z przepisem art. 50 § 3 k.p. jeżeli wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas określony lub na czas wykonywania określonej pracy nastąpiło z naruszeniem przepisów o wypowiedzaniu tych umów, pracownikowi przysługuje wyłącznie odszkodowanie.

Odszkodowanie o którym mowa powyżej, w myśl przepisu art. 50 § 4 k.p., przysługuje w wysokości wynagrodzenia za czas, do upływu którego umowa miała trwać, nie więcej jednak niż za 3 miesiące.

Stosownie natomiast do treści art. 25 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 08 marca 1990 r. (tekst jednolity: Dz.U. 2001 nr 142 poz., (...)) rozwiązanie z radnym stosunku pracy wymaga uprzedniej zgody rady gminy, której jest członkiem. Rada G. odmówi zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym, jeżeli podstawą tego stosunku są zdarzenia związane z wykonywaniem przez radnego mandatu.

Bezspornym w niniejszej sprawie pozostaje, iż powód w dniu, w którym wręczono mu oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem pełnił funkcje radnego Rady M.i G. W..

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest również, iż strona pozwana, przed wręczeniem powodowi oświadczenia o rozwiązaniu jego umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia, nie wystąpiła uprzednio do Rady M.i G. W. o udzielenie zgody na rozwiązanie z powodem stosunku pracy, a co za tym idzie zgody takiej nigdy nie otrzymała.

W toku procesu strona pozwana podniosła natomiast, iż powód nigdy nie poinformował jej o swoim statusie radnego, a przez to przepis art. 25 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 08 marca 1990 r. nigdy nie miał zastosowania do stosunku pracy między stronami.

W tym miejscu należy wskazać, iż w istocie, aby pracodawca zobowiązany był uzyskać zgodę rady gminy na rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem, który pełni jednocześnie funkcję radnego, powinien być przez tego pracownika poinformowany o swoim statusie radnego.

Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 czerwca 2007 r. (sygn. akt II PK 329/06) stwierdzając, iż żądanie przez pracownika odszkodowania z tytułu rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem bez zwrócenia się do rady gminy o zgodę wymaganą w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U.

z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) może być uznane za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (art. 8 k.p.), jeżeli pracownik będący radnym nie poinformował o tym pracodawcy.

Istotą przedmiotowej sprawy było zatem rozstrzygnięcie, czy stronie pozwanej wiadomym było, iż powód w spornym okresie pełnił funkcje radnego.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności.

Jako, że w zasadzie bezspornym jest, iż Rada M. i gminy W. nie poinformowała strony pozwanej o fakcie wyboru powoda na radnego potwierdzające tę okoliczność C. M./k.121/ miały niewielkie znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego przedmiotowej sprawy.

Sąd dał wiarę konkretnym logicznym i wzajemnie uzupełniającym się zeznaniom świadków G. M./k.120-121, k151/, M. H./k.148-149/ oraz zeznaniom samego powoda /k.151-154/.

W ocenie Sądu ww. zeznania świadków i powoda korespondują z

pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, a w szczególności z zaświadczeniem Rady M.i G. W.z dnia 12 czerwca 2012 r. /k.52/, oświadczeniem przewodniczącego Rady M.i G. W.z dnia 30 marca 2012 r. /k.62/, oraz kartami ewidencji czasu pracy powoda za okres od listopada 2011 r. do marca 2012 r. /w kopercie k.98/oraz listami

obecności powoda za okres od listopada 2011 r. do marca /w kopercie k.98/, z których jednoznacznie wynika, iż grafik pracy powoda uwzględniał terminy sesji Rady G. W.i posiedzenia komisji stałych rady. Jeżeli zaś obowiązki powoda jako radnego rodziły konieczność zmian w grafiku powód był zastępowany przez innego pracownika, tj. przez G. M.albo M. H., którzy to pracownicy potwierdzili, iż kierownikowi sklepu strony pozwanej M. N.wiadomym było, iż powód pełni funkcję radnego.

Zgodnie z ww. dowodami z dokumentów powód wielokrotnie przychodził do pracy później bądź wychodził wcześniej niż wynikałoby to z jego grafiku z uwagi właśnie na swoje obowiązki radnego.

W tym miejscu należy wskazać, iż zgodnie z przepisem art. 25 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 08 marca 1990 r. pracodawca obowiązany jest zwolnić radnego od pracy zawodowej w celu umożliwienia mu brania udziału w pracach organów gminy.

Mając na uwadze powyższe, kierując się zasadami logicznego myślenia oraz wskazaniem doświadczenia życiowego, nie sposób wyobrazić sobie, iż powód nie informował pozwanego pracodawcy o przyczynach wcześniejszego wychodzenia z pracy, późniejszego przychodzenia, konieczności nagłego dokonania zmian w grafiku, czy zorganizowania zamiany z innymi pracownikami. Nie sposób przyjąć, za stroną pozwaną, iż pozwany pracodawca nie domagał się od powoda stosownych wyjaśnień.

Za absurdalną należy uznać argumentację strony pozwanej, która w toku procesu wskazała, iż „, pozwany (...) nie wnika tak daleko w prywatność zatrudnionych”. W ocenie Sądu, z pewnością pozwany nie wnika w prywatność pracowników, gdy ich wyjścia są jednorazowe i sporadyczne. Natomiast w przypadku powoda były to stałe cykliczne wyjścia, które z uwagi na zajmowane przez niego stanowisko wymagało zmiany organizacji pracy całego zakładu. W związku z tym pozwany z pewnością wiedział co było powodem jego wcześniejszych wyjść i późniejszych przyjść do pracy. Nie bez znaczenia jest również fakt, że sklep w którym był zatrudniony powód jest małym zakładem, w małej miejscowości zatrudniającym kilka osób i wszyscy pracownicy oprócz kierowniczk, która układała grafiki powoda wiedzieli, że jest on radnym. W ocenie Sądu argumentacja strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż jest sprzeczna z zebrany materiał dowodowy i zasadami logicznego myślenia, a stanowi jedynie przyjętą linię obrony.

Z tych samych względów Sąd odmówił wiarygodności, pozbawionym logiki oraz nie mającym oparcia w pozostałym materiale dowodowym zeznaniom świadków M. N./k.87-89,150/. Natomiast zeznania M. C. /k.149-150/ nie wniosły

nie istotnego do sprawy, gdyż nie posiadała ona wiedzy na temat zatrudniania się powoda, przebiegu jego pracy, posiadanych uprawnień.

Zeznaniom świadka Ż. C. Sąd dał natomiast wiarę w zakresie w jakim nie pozostawały one w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 50 § 3 k.p. orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

Sąd zasądził na rzecz powoda od strony pozwanej odszkodowanie za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę, w kwocie odpowiadającej równowartości trzymiesięcznego wynagrodzenia powoda, tj. (...)zł brutto.

Orzeczenie o kosztach w punkcie II sentencji wyroku, znajduje podstawę w treści art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Reguła ta dotyczy także spraw rozpatrywanych przez sądy pracy. Jeżeli zatem pracodawca przegra sprawę pracowniczą, winna liczyć się z obowiązkiem zwrotu przeciwnikowi kosztów procesu obejmujących koszty sądowe (o ile były poniesione) oraz koszty zastępstwa procesowego strony reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika.

W przedmiotowej sprawie kosztami poniesionymi przez powoda były koszty wynagrodzenia reprezentującego go w sprawie profesjonalnego pełnomocnika, które zgodnie z § 11 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłaty za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) wynosiły 60,00 zł.

O obowiązku zapłaty przez pozwanego na rzecz Skarbu Państwa, nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu, od wniesienia której powód był zwolniony z mocy ustawy, orzeczono w punkcie III sentencji wyroku na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 113 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Zgodnie z art. 113 ust. 1 cytowanej ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Uchwałą z dnia 5 marca 2007r. (I PZP 1/07, OSNP 2007/19-20/269, Biul.SN 2007/3/23, M.P.Pr. (...)) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż Sąd w orzeczeniu kończącym w instancji sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa kwoty 50.000 zł: obciąża pozwanego pracodawcę na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do sądu (art. 96 ust. 1 pkt 4 tej ustawy); z wyłączeniem opłat od pism wymienionych w art. 35 ust. 1 zdanie pierwsze tej ustawy. Wobec czego, pozwany obowiązany jest uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia w.Wrocławiu kwotę (...) zł.

W pkt. IV-tym wyroku Sąd nadał wyrokowi w pkt I-wszym rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda, tj. co do kwoty (...)zł na podstawie art. 477² §1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Z: odnotować w rep.

Odpis doręczyć pełnomocnikowi strony pozwanej

K.. 14 dni

W. 15 lutego 2013r.